

Written by - முருகப்பதி -

Saturday, 29 July 2017 18:23 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 18:54

"உங்களுடைய கையெழுத்து அழகாக இருக்கிறது" என்றனே. "தலை எழுத்து அப்படி அல்ல" என்றார் கனகராசன். சொல்லும் போது மந்தகாசமான புன்னகை. பல எழுத்தாளர்களின் தலை எழுத்து அவர் சொன்னது போன்று அழகாக அமையவில்லை என்பது என்னவோ உண்மையானது. வேறு எந்தத் தொழிலும் திரியாமல் எழுத்தமைத்துமட்டுமே நம்பி வாழ்வதைத் தொடங்கியவர்களின் வரிசையில் இடம் பெற்றவர் மு.கனகராசன். இவர் பணியாற்றிய பத்திரிகைகள் பல. இலக்கியச் சிற்றடிகள் சிலவற்றுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். நான் அறிந்த வரையில் மு.க. என எம்மால் அழகைக் கப்பட்டு மு. கனகராசன், சூதந்திரன் - தசோபிமானி - புதுயுகம், தினகரன் முதலான பத்திரிகைகளிலும் சோவியத் நாடு இதழிலும் பணியாற்றியவர். சிற்பி சரவணபவனின் கலைச்செல்வி, செல்வராஜாவின் அஞ்சலி முதலான இலக்கியச் சிற்றடிகளில் வலையைச் செய்திருக்கிறார். மல்லிகை ஜீவாவாகும் மல்லிகை தொடர்பாக அவ்வப்போது ஆலோசகராக இயங்கினார். மரணப்படுக்கையில் விழுவதற்கு முன்னர் இறுதியாக தினகரனில் வாரமஞ்சரியை கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, இதழியல் முதலான துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த மு.க சிறிது காலம் சோவியத் திதுவராலயத்தின் தகவல் பிரிவிலும் வலையைச் செய்தார். எழுத்தாற்றல் மிக்க இவரது படைப்புகள் நல்லாக வெளிவராததில் தான் எத்தனை தடைகள், தடங்கல்கள் ஏமாற்றங்கள். 'கமென்சுவின் காதலி' என்ற சிறிய நாடக நூலை அச்சுக்கட்டத்திலிருந்து பெறுவதற்கு முடியாமல் பொருளாதார நெருக்கடியில் தவித்தார். 'முட்கள்' கவிதை நூலிற்குப் பேராசிரியர் க.கலைசபதியின் முன்னுரையைப் பெற்று அச்சிடுத்து ஒப்புநோக்கப்பட்ட படைகளை மாதிரி சூமார் ஒரு வருடகாலம் கொண்டலாந்து இறுதியில் ஒருவாறு அச்சிட்டு வெளியிட்டார். 'பகவானின் பாடங்கள்' கதைத் தொகுதியும் பல சிரமங்களாக்கு மத்தியில் வெளியானது. இந்தத் தொகுப்பு சற்று வித்தியாசமானது. இதில் இடம் பெற்ற ஒவ்வொரு சிறுகதைப் பற்றியும் அதனைப் படித்தவர்கள் எழுதிய நயப்புரையையும் இணைத்து நூலை தொகுத்திருந்தார்.

Written by - மருகப்பதி -

Saturday, 29 July 2017 18:23 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 18:54

“சிங்கத் தமிழர் நாமன்றால் சிங்கக் கொடியும் நமதன்றோ” என்று துணிச்சலாக கவிதையும் எழுதிய ம.க.1983 இனவாத வன் செயலின்போது மனவையுடன் தமிழகம் சினை - அண்ணா நகரில் சிறிது காலம் குடியிருந்தார்.” இவ்வாறு சில வருடங்களுக்கு முன்னர் மறைந்த படபாளி, பத்திரிகையாளர் ம. கனகராசன் பற்றி எனது திரும்பிப்பார்க்கின்றனே என்ற தொடரில் ஒரு கட்டுரையை தொடங்கி, பின்வாறு அதனை நிறைவுசெய்திருந்தனே. “எப்பொழுதும் விரக்தியாகச் சிரிக்கும் இயல்பினைக் கொண்டிருந்த ம.க. அறிவாலும் ஆற்றலினாலும் எங்கோ உயர்ந்திருக்கவேண்டியவர். கரடு முரடான மடேபள்ளங்கள் நிறைந்த வரட்சியான வாழ்க்கைப்பாதையை அவராகத் தீர்ந்தெடுத்தாரா அல்லது சமூக அபிவிருத்திப் பணிகளை விடாமல் கரடுமுரடான கட்டுப்பாடுகளைத் தவறியதா...? என்பது அவிழ்க்க முடியாத புதிர் மூச்சு.

அந்திமகாலத்தில் தனிமையைப் பெரிதும் விரும்பிய ம.க. மருத்துவமனையில் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் போதும் எனக்கு தகவல் அனுப்புவாறு வாயால் சொல்லாமல் ஒரு காகிதத்தில் பனோவால் எழுதி மனவையிடம் கொடுத்து திருக்கிறார். மறுநாள் இறந்துவிட்டார். மரணம் நெருங்கும் வேளையிலும் அவர் என்னை நினைத்திருக்கிறார் என்பதனை அறிந்தபோது மனதுக்குள் குமுறினேன். ம.க.வின் அந்திமகாலத்தை புதுமைப்பித்தனது அந்திமகாலத்துடன் ஒப்பிடலாம். ம.க.வாக்கு குழந்தைகள் இல்லை. மனவையை அவரும் - அவரை மனவையும் பரஸ்பரம் குழந்தை போன்று நேசித்தனர்.

ம.க. இலக்கியத்தில் நிறைய சாதித்திருக்கக் கட்டிய ஆற்றல் நிரம்பப் பெற்றவர். ஆனால், அந்த ஆற்றல் வீணாகிவிடாமல் இலக்கியத்திற்கு நேர்ந்த இழப்பு. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் சிறந்த கதைகள் கூறிய தீர்வு நடப்பெறாமையின் நிச்சயம் ம.க.வின் கதைகளும் அதில் இடம்பெறும். துன்பியல் நாடகமாகிப்போன அவரது வாழ்விலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியவையும் இருந்தன. ம.க.வின் கல்லறை இலங்கை வவுனியாவில். அவரைப்பற்றிய நினைவுகள் எனது நெஞ்சறையில். -- இவ்வாறு எனது வாழ்வில் மறக்கமுடியாத இலக்கிய நண்பர் ம.கனகராசனின் மனவையைப் பார்ப்பதற்குத் தான் என்னுடன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்திருந்தவர்களுடன் அந்த அந்திப்பொழுது சாயும் வேளையில் வவுனியாவின் ஒரு எல்லையை கிராமத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தனே. அந்தப்பாதையினால் சென்றால் சட்டென வரும். அதற்கு முன்னர் அந்தப்பாதையில் நான் சென்றதில்லை. என்னுடன் வந்தவர்களுக்கும் அந்தப்பகுதி புதிது. வீட்டை கண்டுகொள்ளக் கூடிய தாமதமானது.

இறுதியாக திருமதி அசுந்தா கனகராசன் அவர்களை 2003 இல்தான், கொழும்பின் புறநகர்பகுதியில் பார்த்தனே. கனகராசன் மறைந்த பின்னர், அவர் ஒரு அனாதைசிறுவர் இல்லத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். குழந்தைகள் இல்லாத அவருக்கு அந்த குழந்தைகளைத் தான் விதிவழங்கியிருந்தது. பின்னர் அந்த வேலையும் அவருக்கு நிரந்தரமில்லாமல் போனதும் தனிமரமானார். கனகராசன் முன்னர் உமா மகேஸ்வரனது புளட் இயக்கத்தின் சார்பில், திம்பு பச்சேசுவார்த்தகைக்கும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டவர். அந்தப்பச்சேசுவார்த்தகை மச்சேகைக்கு இயக்கங்களின் தலைவர்கள் சிலைலவில்லை. சென்றது அவர்களின் பிரதிநிதிகள் தான். வவுனியா பிரதேசம் பின்னாளில் புளட் இயக்கத்தின் வசம் இருந்தது. இங்கிருந்த அவர்களின்

Written by - மருகபதி -

Saturday, 29 July 2017 18:23 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 18:54

முகாமில் தான் மாணிக்கதாசன் பாலிகளின் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டார். வவுனியாவில் ஏற்கனவே பல பள்ளி இயக்கத்தினர் பாலிகளினால் வட்டையாடப்பட்டார்கள். அதனால், பள்ளி இயக்கத்திற்க்கென வவுனியாவில் ஒரு மயானமும் இருந்தது. அங்குதான், பற்றி நோயினால் மறைந்த ம. கனகராசனும் அடக்கம் செய்யப்பட்டார் என்ற தகவலை பின்னர் தெரிந்துகொண்டேன்.

எழுத்தாளர்களுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட பல பிண்களின் நிலைபார்த்தி காலம் முதல் இற்றை வரையில் சோகரசம் நிரம்பியதுதான். அதனால் தான் ம. கனகராசன் பற்றிய எனது கட்டுரையில் இவரை புதுமறைப்பித்தனது வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிட்டேன். பல தாய் தந்தையற்ற அனாதைகளுக்கு ந்தகைகளின் பாராமரிப்பாளராக பணியாற்றிய திருமதி அசுந்தா கனகராசன், யாராவது பாராமரிக்கமாட்டார்களா என்ற நிலைக்குத் தற்போது தள்ளப்பட்டார்கள். தன்னையே காவு ஒரு முதியோர் இல்லத்தில் சேர்த்துவிடமாறு கலங்கியவாறு அவர் அன்று சொன்னபோது ஆடிப்போய் விட்டேன். பல நோய் உபாதைகளுடன் போராடிக் கொண்டிருப்பவருக்கு கண்பார்வையிலும் கோளாறு வந்துள்ளது. என்னால் முடிந்த உதவிகளையும் செய்துகொடுத்துவிட்டு, கிளிநொச்சி, வவுனியா, கல்முனை பிரதேசங்களிலிருக்கும் சில அன்பர்களிடம் தொடர்புகொண்டு அந்தப் பிரதேசங்களிலிருக்கும் ஆதரவற்றோர் இல்லங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தேன். நீடித்த போர் பலரையும் ஆதரவற்றவர்களாக கியிருக்கிறது. அத்துடன் பல எழுத்தாளர்கள், கலஞ்சூர்கள், ஊடகவியலாளர்களும் பங்களிலும் பலர் நிரக்கதியாகியிருக்கின்றனர். அத்தகையோருக்கும் உதவவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஒரு அறக்கட்டளையை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என Jaseentha ற் எண்ணத்தை 2011 ஆம் ஆண்டு நாம் நடத்திய முதலாவது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டின் போது விதத்தைமே. அவுஸ் திரலேயாவிலிருந்து 1988 ஆம் ஆண்டு முதல் போரில் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்காக ஒரு தன்னார்வத்தொண்டு அமைப்பை தோற்றுவித்தமைபோன்று, 2009 இறக்குப்பின்னர், படப்பிலக்கியம், ஊடகத்துறையில் பணியாற்றி போர் உட்பட பல வேறு காரணிகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவி வழங்குவதற்கும் ஒரு அமைப்பை உருவாக்குவதற்கும் ஒரு தீர்மானம் அந்த மாநாட்டில் முன்மொழியப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அந்த மாநாட்டை அவதூறியு பொழிந்து அசிங்கப்படுத்துவதற்கும் ஒரு புலன் பெயர்ந்த கும்பல் தீவிரமாக இயங்கியது. எதிர்வினை என்ற பெயரில் ஆணவத்தையே அம்பலப்படுத்தி நின்றது. கட்டடாக இணைந்து இயங்கத் தெரியாதவர்களில் முன்னிலை வகிப்பவர்கள் அதிபுத்திசாலிகள். சாதாரண பாமர மக்களிடத்தில் கட்டடாறுவ மனப்பான்மையை பார்க்க முடியும். ஆனால், ஒரு இலக்கிய அமைப்பை, ஒரு இலக்கிய சந்திப்பை, ஒரு இலக்கிய இதழை புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் கட்டடாக இணைந்து செய்யத் தெரியாதவர்களிடம் எஞ்சியிருப்பது ஈகோ, எனப்படும் தன்முனைப்பு ஆணவம் தான். ஆனால், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டை ஏற்கமாட்டார்கள். இன்றும் பல இலக்கியவாதிகள், கலஞ்சூர்கள் ஏழ்மையிலும் நோய் உபாதைகளினால் போதிய மருத்துவ வசதிகள் இன்றியும் அல்லலடைகின்றனர். அவர்களின் மறைவுக்குப்பின்னர் அவர்களின் குடும்பங்கள், குறிப்பாக மனைவிமார் பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். எனக்கும் பலரது வேண்டுகோள்கள் வந்திருக்கின்றன. அத்துடன் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பல எழுத்தாளர்களுக்கும் கோரிக்கைகள் வருகின்றன. குறிப்பிட்ட சிலர் தம்மால் முடிந்த உதவிகளை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு செய்துவருகின்றனர் என்பதும் மறப்பதற்கில்லை.

எனது இலக்கியச்சகோதரன் ம. கனகராசன் அவர்களின் துணைவியாருக்கு என்னால்

Written by - மருகப்பதி -

Saturday, 29 July 2017 18:23 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 18:54

முடிந்த உதவிகளையும் வழங்கிவிட்டு, அவரது கணவர் தொடர்போடு இருந்த புளட் இயக்கத்தின் சார்பில் தற்சமயம் பாராளுமன்றில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் ஒரு எம். பி.யையும் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, "உங்களால் முடிந்த உதவியை அவருக்குச் செய்யுமாறு" வணேடினேன். புதுமடைபித்தனின் வாழ்க்கை மட்டுமல்ல இன்னும் பல ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கையும் எம்மவருக்கு ஒரு எச்சரிக்கைதான். "பலவீன குண இயல்புகள் கொண்ட பாத்திரங்களை சிருஷ்டிக்கும் எழுத்தாளர்களே..... உங்களை நம்பியிருக்கும் மனைவி, மக்கள் குறித்த எதிர்காலம் பற்றியும் நீங்கள் சற்று எச்சரிக்கையாக இருங்கள்" என்ற வணேடுகோளத்தான் அன்றைய அந்த மாலநேரத்து சந்திப்பு முன் வகைத்தோன்றுகிறது.

அன்று வவுனியாவிலிருந்து கிளிநொச்சி நோக்கி பயணமானேன். என்னுடன் வந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் செல்லவணேடும். அனைவரும் கிளிநொச்சியில் இரவுப்போசனத்தை முடித்துக்கொண்டோம். நண்பர் கருணாகரன் என்னை அழைத்துச் செல்ல வந்திருந்தார். யாழ்ப்பாணம் சிறுவர் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் சேர்ந்தவர்கள் இந்தப் பயணத்தின் போது என **Tamilkavi1** க்கு வழங்கிய ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் மறக்க முடியாது. அந்த சில நாட்கள் நாம் அனைவரும் ஒரே கூடும்புத்தினராக இணைந்திருந்தோம். அவர்களை விட்டுப் பிரிவது மனதிற்கு சங்கடமாக இருந்தது. "மீண்டும் சந்திப்போம். எமது மக்களுக்காக தொடர்ந்தும் இணைந்திருப்போம்" எனச் சொல்லி, அவர்களை அந்த இரவுப்பொழுதில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வழியனுப்பிவைத்துவிட்டு கருணாகரனுடன் அவரது வீட்டிற்குச் சென்றேன்.

கிளிநொச்சிக்கு வரும் எழுத்தாளர்கள் எவரும் கருணாகரன் வீட்டிற்கு செல்லத் தவறுவதில்லை. அங்கு அடிக் கடி சந்திப்புகள் நிகழும். தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் ஈழத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாட்களிலிருந்தும் இலங்கை வரும் எழுத்தாளர்கள், கலஞ்சூர்கள் பலரும் கருணாகரனின் கிளிநொச்சி வீட்டை தரிசிக்காமல் செல்ல மாட்டார்கள். இவரது மகிழ்ப்பதிப்பகத்தின் ஊடாக பலரதும், குறிப்பாக புகலிடத்தவர்களின் நூல்கள் வெளியாகிவருகின்றன. உலகெங்கும் வாழும் கலை, இலக்கியவாதிகளை இணக்கம் பாலமாகவும் விளங்கிவர்பவர நண்பர் கருணாகரன். இவருடைய குரத்தாழம் நிரம்பிய அரசியல் புத்திகளைத் தனீ வாசகர்கள் அடிக் கடி அல்ல, சில காலப்பகுதியில் தினந்தோறும் பதித்திருப்பார்கள்.

"ஊழல் குற்றங்கள் ஊழல் குற்றங்கள் ஊழல் குற்றங்கள் ஊழல் குற்றங்கள்"

Written by - மருகப்பதி -

Saturday, 29 July 2017 18:23 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 18:54

ஊர்ஊர் கவிதைகள் ஊர்ஊர் கவிதைகள் ஊர்ஊர் கவிதைகள் ஊர்ஊர் கவிதைகள் ஊர்ஊர் கவிதைகள்
ஊர்ஊர் கவிதைகள் ஊர்ஊர் கவிதைகள்
ஊர்ஊர் கவிதைகள்
ஊர்ஊர் கவிதைகள் ஊர்ஊர் கவிதைகள் ஊர்ஊர் கவிதைகள் ...?” -

என்று ஒரு கவிதையை கருணாகரன் எழுதியிருக்கிறார். இவரது வீட்டுக்கு வந்து அமர்ந்துசெல்லும் எழுத்தாளர்கள், கலஞ்சூர் களையும் அவ்வாறு பறவகைகளுடன் ஓப்பிடலாம். முகம் சூழிக் காமல், எப்பொழுதும் புன்முறுவல் பித்த முகத்துடன் வருபவர்களையெல்லாம் உபசரிப்பவர்கள் தான் கருணாகரனும் அவரது துணைவியாரும். எனக்கு இவர்களுடனான பழக்கம் 2010 இறகூப்பிற்கே கிட்டியது. எவர் வந்தாலும் அவர்களுடனான சந்திப்புக்கு நேரமும் இடமும் தெரிவுசெய்து நிகழ்ச்சியையும் பயனுள்ளவாறு நிறைவேற்றுவதிலும் கருணாகரன் சமர்த்தர். கருணாகரனின் வீட்டுக்குவந்து சேர்ந்த அந்த இரவு கனடாவிலிருந்து நண்பர் கவிஞர் சரேனும் தொடர்புகொண்டு உரையாடினார். பிரான்ஸிலிருந்து இலங்கை வந்து திருகோணமலையிலிருந்து தொடர்புகொண்டார் எழுத்தாளர் கோமகன். இவ்வாறு தொலைபேசி ஊடாகவும் நேரிலும் எவராவது தொடர்புகொண்டவாறே இருப்பதனால் கருணாகரனின் வீட்டு எப்பொழுதும் கலகலப்பாகவே இருக்கும்.

"போருக்குள் மக்களை திணித்தவர்கள் - போரநீதித்தவர்கள் - விடாக்கண்டர்கள் - கொடாக்கண்டர்கள் - அனைவரதும் மனச்சாட்சியை உலுக்கும் சிறுகதைகளையும் கவிதைகளையும் புத்தி எழுத்துக்களையும் அயற்சியின்றி தொடர்ந்து எழுதிவருபவர் கருணாகரன். இவரது எழுத்துக்கள் என்னகை கவர்ந்தவை. அதனால், அடிக் கடி இவருடன் தொடர்பாடலை மறக்கொள்கின்றனே."

மறுநாள் எனக்காக கருணாகரன் சில சந்திப்புகளையும் கிளிநொச்சியில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். கிளிநொச்சி ஊடக அமையத்தினருடனான கலந்துரையாடல், கிளிநொச்சி முன்னாள் எம்.பி.யும், சமத்துவம், சமீகநீதிக் கான மக்கள் அமைப்பினை உருவாக்கியிருப்பவருமான மருகேசு சந்திரகாமார், ஆசிரியர்கள் பெருமாள் கணசேன், பங்கயற் செல்வன் உட்பட சில அறிவுஜீ விகளுடனான சந்திப்புக்கும் கருணாகரன் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அன்றைய தினம் பகல் பொழுதில் எழுத்தாளரும் சமீகப்பணியாளருமான தமிழ் க் கவி அம்மாவும் என்னைப்பார்க்க வந்திருந்தார்கள். இவர்களுக்கும் இம்மாதம் 19 ஆம் திகதி 70 வயது பிறக்கிறது. தொடர்ந்து எழுதுகிறார். இயங்குகிறார். இவருக்கும் நண்பர் புதுவலை இரத்தினதுரகைக்கும் எனக்கும் இடையே

Written by - மருகப்பதி -

Saturday, 29 July 2017 18:23 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 18:54

ஒரு ஒற்றுமை இருப்பதை அன்றைய அவரின் பச்சில் திரிந்துகொண்டனே. நாங்கள் மீவரும் ஜில்லை மாதத் தில் வெவ்வெறு திகதிகளில் பிறந்திருப்பவர்கள். அன்று தமிழ் க்கவி அம்மா என்னிடம் சொன்ன ஒரு தகவல் ஆச்சரியமானது. பரோகக் கப்பின்னர் ஒரு புகழ்ப்பெற்ற சிங்கப்பாலைய வு எழுத்தாளர் இவரைச் சந்தித்து பச்சியப்பொழுது, புதுவை இரத்தினதுரை பற்றி இவர் விசாரித்திருக்கிறார். அந்தப் புலனாய் வாளரோ, புதுவை இரத்தினதுரையின் பிறந்த தினத்தை இவரிடம் கேட்டு உறுதி செய்கிறார். இரவரும் ஜில்லை மாதத்தில் பிறந்திருப்பதை தமிழ் க்கவி அம்மா நினைவிட்டிப்புக்கிறார். குறிப்பிட்ட புலனாய் வாளருக்கு புதுவை இரத்தினதுரையின் பிறந்த திகதியும் திரிந்திருக்கிறது.

பரோ மூப்பிவற்றதும் சரணடைந்தவர்களில் ஒருவர் புதுவை இரத்தினதுரை. வள்ளைக்கொடியை ஏந்தியவாறு வண.பிதா ஜோசப் அடிகளார் முன்செல்ல புதுவை இரத்தினதுரை, யோகி, லாரன்ஸ் திலகர், இளம்பரிதி, எழிலன், தங்கள், திலக், பபே சூப்பிரமணியம் உட்பட பலர் இராணுவத்திடம் சரணடைந்தனர் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. ஆனால், இன்றுவரையில் இவர்களுக்கு என்ன நேர்த்து என்பது திரியாது. இது இவ்விதமிருக்க, புதுவை இரத்தினதுரையின் பெயரையும் அவரது பிறந்த திகதியையும் குறிப்பிட்டு அந்த புலனாய் வு எழுத்தாளர் தமிழ் க்கவி அம்மாவிடம் விசாரித்திருப்பது பரோச்சரியமானது. அப்படியாவின் வெளிநாட்டுன்றிலிருந்துகொண்டு இயங்கும் அந்தப் புலனாய் வு எழுத்தாளருக்கு பல விடயங்கள் திரியும் என்பதிலிருக்கும் உண்மையைத் தன்மை குறித்து காணாமல் போனவர்களுக்காக அலுவலகம் அமைக்கவிரும்புவர்கள் ஆராயவேண்டும்.

இதுகுறித்து நான் அப்போது ஆழ்ந்து யோசித்தமையினால், தமிழ் க்கவி அம்மாவின் ஊழிக் காலம் நாவல் குறித்தும், மலையக மக்கள் தொடர்பான அவருடைய கட்டுரை எழுப்பியிருந்த சர்ச்சைகள் பற்றியும் மலேயம் பச்சுவதற்கு தவறிவிட்டனே. அவரும் ஒரு களஆய்வுப் பணிக் கு செல்லும் அவசரத்திலிருந்தார். அவருக்கு விடக்கொடுத்து நேரத்தில், எமது கல்வி நிதியத் தினால் பயனடையும் கிளிநொச்சி மாணவி செல்வி ஜசிந்தாவும் தனது தாயாரை வந்துவிட்டார். இந்த மாணவி போரில் ஒரு காலகை இழந்தவர். 2010 ஆம் ஆண்டு முதல் எமது கல்வி நிதியத் தின் ஆதரவுடன் படிப்பை தொடர்பவர். காலில் அடிக் கடி சிகிச்சை உபாதையையும் தொடர்புகிறார். யாழ்ப்பாணம் நிகழ்ச்சிக் கும் இம்முறை அவரால் வரம்புப்பாதுபோய் விட்டது. உயர்தர வகுப்பிலிருக்கும் அவரது கல்வி முன்னேற்றம் எதிர்காலத்திட்டங்கள் பற்றி கேட்டனே. கணினி பயிற்சி வகுப்புக்கு செல்லவிரும்புதாகச் சொன்னார். இந்த சந்திப்புகளை முடித்துக்கொண்டு கிளிநொச்சி ஊடக அமையம் ஒழுங்குசெய்திருந்த கலந்தாயுடையாடலுக்கு புறப்பட்டத யாரானனே.

(பயணங்கள் தொடர்பும்)